

ROMERNE: INGEN FORSKJELL PÅ JØDER OG HEDNINGER I KRISTUS

Romerbrevet har hatt stor innflytelse på kristen teologi og har betydd mye for flere i kirken historie. Oldkirkens store teolog Augustin kom til tro da han leste Romerne, reformasjonen var et resultat av bl.a. Luthers oppdagelse av Rom 1,17, og John Wesley ble frelst gjennom Luthers kommentar på Romerbrevet og stod for den metodistiske vekkelsen på 1700-tallet.

I Apg 18,2 forviste keiser Claudius alle jøder fra Roma. Fra den romerske historikeren Suetonius vet vi at dette var pga "uroligheter forårsaket av Krestus". Dette skjedde i år 49. De kristne jødene ble også utvist sammen med alle andre jøder. Da Nero ble keiser i år 54, fikk jødene komme tilbake til Roma igjen (se Rom 16,3 hvor Priskilla og Akvilas er tilbake), men i mellomtiden hadde menigheten blitt "hedningekristen" (1,5-6.13; 11,13). Kristne jøder og kristne hedninger hadde ulike måter å uttrykke troen sin på, og dette førte til splittelse på noen områder (se spesielt kap. 14). Paulus skrev dette brevet rundt år 57, trolig fra Korint mot slutten av sin tredje misjonsreise, for å understreke at de er alle like i Kristus og må leve i enhet.

I tillegg til å forene de kristne i menigheten, kan brevet også ha fungert som forberedelse av et besøk av Paulus. Han har ennå ikke vært i Roma men har planer om å besøke dem på vei til Spania (15,23-24). En tredje hensikt kan ha vært å forklare evangeliet grundig for dem. Det kan hende de ikke hadde fått slik undervisning fra en apostel ennå.

Brevet har en klar progresjon og kan deles inn på denne måten:

Kap 1-3: Alle er syndere

Kap 4-5: Alle blir frelst på samme måte

Kap 6-8: Alle helliggjøres på samme måte

Kap 9-11: Guds forhold til jøder og hedninger

Kap 12-15: Anvendelse av kap 1-11

Kap 16: Hilsninger

Romerbrevet tar for seg det grunnleggende i kristendommen og er viktig for å forstå hva vi tror på. I tillegg er det en klar stemme for enhet blant kristne.